

Vypracovala: **Dominika Dvořáková**

UČO: **413466**

datum: **1.1.2013**

Proces umělecké tvorby

Umělecká tvorba je projev téhož tvůrčího potencialu, jaký se vyskytuje v oblasti vědy a techniky. Zatímco výsledky jejich tvorby se objevují ve formě objektivního zkoumání, umění hledá lidský formát pronikání. "Umělecká tvorba je tedy činností, jejíž výsledek vyniká na rozdíl od jiných výtvorů estetickou hodnotou."¹ Teorie procesu umělecké tvorby zkoumá vznik funkce díla, způsob přeměny skutečnosti do uměleckého díla a projevy subjektivity ve výsledném díle. Teorie umění pozoruje zákony tvorby ve vztazích skutečnosti, subjektu, uměleckého díla a v historickém kontextu vzájemného působení těchto prvků. Jedinečnost uměleckého díla však znesnadňuje vytvoření obecnějších pravidel teorie umění. Doba, společnost, či teorie jsou prvky, které mají vliv na proces vzniku díla. Snaží-li se teorie umění vysvětlit detaily při vzniku díla, musí většinou sáhnout k psychologii tvorby, jejíž nedostatky se následně odrážejí i v teorii umělecké tvorby.

Od výtvorů techniky nebo vědy se umělecké dílo liší i z pohledu příjemce, dovoluje mu podílet se na tvorbě a vyvolává i v něm samém tvůrčí proces. Vznik uměleckého díla je silně spojen s otázkou svobody. Zpočátku je svoboda neomezená, ale postupně je proces omezen například tvůrčím potenciálem, podmínkami, námětem, či určitější strukturou díla. Počet omezení vzrůstá, až úplně vytlačí prostor pro svobodu. Tímto je proces vzniku uměleckého díla u konce.²

¹ OTTO, Jan. Ottův slovník naučný: Illustrovaná encyklopædie obecných vědomostí: 26 díl, U-Vusin. Praha: J.Otto, 1907. s. 170.

² HLAVSA, Jaroslav. Psychologické základy teorie tvorby. Praha: Academia, 1985, s. 238-239

Vznik HDR fotografie

Proces vzniku fotografie je možná více než jiné druhy tvorby závislý na technickém vybavení. Liší se i náročností postupu, ať už jde o analogovou fotografii, kde je proces tvorby téměř chemickým pokusem, nebo o fotografii digitální, kde je postup již značně jednodušší. O estetické hodnotě, či jedinečnosti výsledného díla je obzvláště dnes těžké hovořit, kdy většina fotografií jsou „momentky“, jednoduše zachycená událost, či moment. Fotografie má formy jak umělecké, tak reportážní a díky své dostupnosti je schopen ji pořídit každý. Úkolem fotografie je vyprávět příběh tak, jak je viděn člověkem, který jej zachytil. Nežádá se, aby výsledné dílo daleko od toho, jak bylo původně zachyceno, analogovou i digitální fotografií lze následně upravit v uměleckém procesu a přiblížit ji tak k ideálu umělce, nebo konceptu. Zde je zapotřebí technického vybavení a u HDR fotografie, jak bude popsáno níže, především práce s počítačem.

HDR je zkratka z anglického výrazu *High definition range*, neboli vysoký dynamický rozsah. Z normálního obrazu lze pomocí této technologie vytvořit až nerealistický, vizuálně přitažlivý snímek, který normálně nelze vidět. Dynamický rozsah je zjednodušeně rozdíl mezi nejjasnějším a nejtmačším místem na dané scéně. HDR umožňuje obnovení jasů a stínů, či fotit za téměř jakéhokoliv světla.

HDR začíná u expozice a postupuje ke tvorbě z řady zaznamenaných expozic, zjednodušeně by se tedy dalo říct, že HDR je spojování fotek s rozlišenými expozicemi. K získání jednoho záběru v několika různých expozicích se dá využít metody *Bracketing*, která je dostupná na většině lepších fotoaparátů. Jde o metodu, která automaticky vyfotí danou scénu několikrát za sebou, vždy s odlišnou expozicí, každá z fotografií poté obsahuje různé informace o rozložení světla a stínů. V počítačovém programu se následně fotografie spojí do jediného celku a vytvoří tak HDR snímek.

V procesu vzniku HDR je ale nutné i jiné vybavení než počítač. Kvalitní stativ, objektiv, dálkové ovládání a samozřejmě kvalitní fotoaparát, nejlépe jednooká zrcadlovka, i když HDR jde vytvořit i s digitálním kompaktem, postup je značně složitější a výsledky nikdy nedosáhnou kvality jako právě u zrcadlovek. K závěrečnému postupu je nutný vhodný software. Nebudeme-li zmiňovat klasický *Photoshop*, nejpopulárnějším programem je zřejmě *Photomatix Pro*, nebo bezplatný *Picturenaut*. Dále by se daly zmínit *EasyHDR*, *Artizen HDR*, nebo *HDRShop*. Když už byl zmíněn program *Photomatix*, je nutno zmínit, že tento program

zvládne v podstatě automaticky vytvořit i PseudoHDR z jediného snímku. Výsledek se ale ani zdaleka nebude podobat skutečnému HDR. Nejlepších výsledků lze dosáhnout v případě, kdy se snímky fotografují na formát RAW, a čím více expozic, tím lépe.

Samotný postup je také subjektivní. HDR lze vytvořit z tří snímků během chvíle ve vhodném softwaru, jsou ale i fotografové, kteří nad samotným procesem focení stráví hodiny a HDR následně skládají z šestnácti i více snímků. Pomocí postupu HDR lze vytvářet magické fotografie krajiny, které by se daly téměř nazvat kýči. Jde o úhel pohledu a vkus, ať už fotografa, nebo diváka. HDR by se dalo vnímat díky svému až nadrealistickému výsledku také jako projev dnešní přetechnizované doby.

Seznam použité literatury

1. BOČÍK, Andrej. *Velká kniha HDR fotografie: kouzlo fotografií s vysokým dynamickým rozsahem*. 2., aktualiz. vyd. Překlad Hana Majerová, Michal Brůha. Brno: Computer Press, 2011, 224 s. ISBN 978-80-251-3367-5.
2. FREEMAN, Michael. *Základy HDR: fotografie a vysoký dynamický rozsah*. 1. vyd. Brno: Zoner Press, 2008, 160 s. ISBN 978-80-86815-95-4.
3. HLAVSA, Jaroslav. *Psychologické základy teorie tvorby*. Praha: Academia, 1985
4. OTTO, Jan. *Ottův slovník naučný: Illustrovaná encyklopædie obecných vědomostí: 26 díl, U-Vusin*. Praha: J.Otto, 1907. s. 170.